

Поезія на струнах юних душ – це подвійне мистецтво

Наталка Рисіч

Молодіжна студія «Крила», яка створена і функціонує як молодіжне об'єднання зовні ще навіть юних романівчан вже більше року (створена у листопаді 2024 року), раз-по-раз нагадує про себе цікавими івентами.

13 лютого 2026 року у великому залі Романівського будинку культури «Крила» організували зустріч-презентацію на тему «Поезія, що грає струнами душі».

Головне завдання поетичної зустрічі полягало у популяризації творчого спадку найвідоміших поетів України. Адже Василь Стус, Ліна Костенко, Василь Симоненко – якраз ті поети, творчість яких напрочуд досконала, і навіть проста декламація того чи іншого твору створює неймовірне тло патріотичного звучання.

За словами керівника студії «Крила» Назарія Савчука, він та його друзі неодноразово читали, ділилися різноманітною інформацією стосовно творчого доробку відомих українських поетів. «Поряд із тим, що ми читаємо, ділимося враженнями від прочитаного між собою, дехто із нас пробує себе у поезії, пише вірші, посвяти, невеличкі поетичні відгуки на певні події, які відбуваються навколо нас», – говорить Назарій Савчук. Софія Стегайло, яка також є учасницею клубних зустрічей під егідою студії «Крила», розповіла про своє враження від події, яку вона і її однодумці вирішили організувати для себе, а також для усіх бажаючих почути вірші Ліни Костенко, Василя Стуса чи Василя Симоненка у виконанні юних артистів. Софія, до речі, під час поетичної зустрічі вразила присутніх у залі людей продекларованим віршем «Минуле не вернути».

Про те, що кожен із чотирнадцяти учасників студії «Крила» прагне за допомогою образних перевтілень розкрити експресію чи динаміку почуття, яке генерують автори безсмертних поезій, розповіла і Поліна Чериця. Вона, як і Софія Стегайло, вчиться у 8-му класі Романівського ліцею № 1, але якраз заняття, а також проведені членами молодіжної студії «Крила» заходи допомагають ще зовсім юним дівчаткам опанувати не лише вміння розкривати образи поетичних творів, але й вміти швидко і гарно провести суто організаційно-господарські процедури підготовки та проведення будь-якого заходу за участі своїх друзів. У підсумку молодіжна студія «Крила» за зовсім невеликий час свого творчого життя стала доволі помітним, вже авторитетним і навіть популярним у середовищі романівчан колективом. Ось незабаром у Романові влаштується свято Колодія (22 лютого),

і його організатори, звісно ж, запросили «Крила» для участі у розважально-конкурсній програмі. Уміння перевтілюватися напередодні виступу, напрочуд багата палітра привітально-розважальних речівок, співанок та пісень приваблюють кожного, хто хоча б на хвилину-другу затримає свою увагу на місці, яке будуть займати учасники молодіжної студії «Крила» у ході свята Колодія.

Втім, поезія, участь у вітальних заходах, які організовує зазвичай Романівський БК для членів «Крил», є далеко не повним арсеналом потужностей, якими володіє невеликий колектив студії. Окрім красної писемності, написання поезій та їхнього декламування, члени студії взяли за опанування театрального мистецтва і вже зараз мають у своєму

активі декілька мікрореквизитів «Театру тіней». Звернення до театральності мистецтва – черговий і закономірний крок еволюції творчого колективу «Крил», який живе згідно з правилами і принципами творчої самореалізації своїх членів. Поки що учасники молодіжної студії беруться за поста-

Генератори від побратимів зіграють найкраще! **с. 4**

У збірній України – четверо романівчан. П'ятий – на підході! **с. 5**

У Житомирі відзначали ювілей «Відергебурта». І згадували про Романів **с. 4**

новку невеликих вистав, оскільки такий формат не потребує аж занадто великої кількості театральних декорацій, але драматургія само собою неабияк приваблює ледь не усіх учасників студії.

Створення молодіжної студії «Крила» є прикладом розвитку громадянського суспільства у межах Романівської територіальної громади. Адже «Крила» із своїм завзяттям, бажанням

і енергією творення поступово, але впевнено стають таким собі преобразом клубу, який у житті Романова чи й навіть в історії всієї Романівської селищної ради скаже своє вагоме і гарне слово. І то – не один раз! Водночас «Крила» є прикладом і таким собі лекалом для інших небайдужих романівчан у процесі самоорганізації, творення цікавих заходів, вечорів, фестивалів.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 76001

Підтримай свободу слова!

ПЕРЕДПЛАТИТИ

на 1 місяць - 68,00 грн,
на 3 місяці - 164,00 грн,
на 6 місяців - 308,00 грн

У найближчому поштовому відділенні!

СПОДОБАЛАСЬ
ГАЗЕТА?

Сплачуйте податки правильно: детальний розбір на прикладі майнових податків

Для спрощення процесу сплати податків Державна податкова служба України підготувала для громадян пам'ятку з детальними інструкціями щодо сплати податкових зобов'язань з майнових податків, зокрема земельного податку, як через мобільні застосунки банків, так і у касі банківських установ.

Приклад 1. Сплата через мобільний застосунок банку

Щоб сплатити податкове зобов'язання через мобільний додаток банку:

- відкрийте застосунок у мобільному телефоні та оберіть розділ для сплати податків;

- заповніть платіжну інструкцію, вказавши:

- власний податковий номер та ПІБ (автоматично заповнюється банком);

- найменування та код органу казначейства, номер IBAN рахунку (використовується інформація з податкового повідомлення – рішення на сплату земельного податку, отриманого громадянином від органу ДПС);

- суму земельного податку (використовується інформація з податкового повідомлення – рішення на сплату земельного податку, отриманого громадянином від органу ДПС);

- призначення платежу:

- код виду сплати: 101 (зазначається 3-значне число);

- додаткову інформацію запису: сплата земельного податку за 2024 рік згідно з ППР (короткий опис у довільній формі інформації про податок, який сплачується, та звітний період).

Наступний крок:

- перевірте, що всі дані, заповнені у платіжній інструкції, є вірними (у т.

Державна податкова служба України
Головне управління ДПС
у Житомирській області

Сплачуйте податки правильно: детальний розбір на прикладі майнових податків

ч. власний податковий номер громадянина),

- підтвердіть платіж.

ВАЖЛИВО: при сплаті платежів за громадянина, який має податкові зобов'язання із земельного податку, платник заповнює податковий номер та ПІБ того громадянина, податкові зобов'язання із земельного податку якого сплачуються, у реквізитах «Найменування фактичного платника» та «Код фактичного платника» платіжної інструкції.

Приклад 2. Сплата через касу банку

Для сплати у касі банку надайте касиру таку інформацію:

- власний податковий номер та ПІБ;
- найменування та код органу казначейства, номер IBAN рахунку (з податкового

повідомлення – рішення на сплату земельного податку, отриманого громадянином від органу ДПС);

- суму земельного податку (з податкового повідомлення – рішення на сплату земельного податку, отриманого громадянином від органу ДПС);

- призначення платежу:

- код виду сплати: 101 (зазначається 3-значне число);

- додаткову інформацію запису: сплата земельного податку за 2024 рік згідно з ППР (короткий опис у довільній формі інформації про податок, який сплачується, та звітний період).

Наступний крок:

- перевірте правильність даних, заповнених касиром банку у платіжній інструкції (у т. ч. власний податковий номер громадянина),

- власноруч підпишіть правильність реквізитів платіжної інструкції для подальшого виконання її банком.

ВАЖЛИВО: при сплаті платежів за громадянина, який має податкові зобов'язання із земельного податку, платник надає касиру банку інформацію щодо податкового номеру та ПІБ того громадянина, податкові зобов'язання з земельного податку якого сплачуються.

Якщо реквізити платіжної інструкції заповнено без помилок, то сплачені кошти будуть зараховані до бюджету як надходження земельного податку від платника, який має податкові зобов'язання з цього податку, та зараховані в його інтегровану картку.

РЕЗУЛЬТАТ: на наступний день після здійснення платежу платник зможе перевірити таке зарахування у приватній частині Електронного кабінету.

Джерело: Головне управління ДПС у Житомирській області

Кампанія декларування за 2025 рік: хто має право на відтермінування подання декларації

З 1 січня по 31 березня 2026 року триває кампанія декларування публічних службовців за 2025 рік.

Окремі категорії декларантів мають право на відтермінування подання декларації. Це:

- військовослужбовці Держспецзв'язку, Держприкордонслужби, Управління державної охорони, ЗСУ та інших військових формувань;

- поліцейські поліції особливого призначення, які беруть участь у бойових діях;

- особи, які для здійснення службових повноважень постійно перебувають на територіях, де ведуться активні бойові дії;

- особи, які перебувають на тимчасово окупованих територіях;

- особи, направлені до інших держав для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у складі національних

контингентів або національного персоналу;

- особи, які є полоненими або інтернованими;

- особи, які внаслідок поранення, контузії, каліцтва, захворювання, пов'язаних з виконанням обов'язків військової

служби чи інших службових повноважень, перебувають на стаціонарному лікуванні (у тому числі за кордоном) або у відпустці для лікування та/або реабілітації.

Право на відтермінування подання декларації мають і члени

сімей зазначених вище осіб.

Водночас Закон України «Про запобігання корупції» встановлює винятки з наведених категорій. Зокрема, подати декларації за 2025-й звітний рік зобов'язані декларанти з числа військово-службовців, які:

- проходять службу на посадах міністрів, їхніх заступників, керівників органів влади;

- входять до складу військово-лікарських і лікарсько-льотних комісій;

- проходять службу у територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки (окрім охоронців) або відряджені до них (крім осіб рядового складу підрозділів охорони відповідних центрів);

- займаються оборонними закупівлями або контролюють їхню якість.

У разі припинення існування умов, які надавали право на відтермінування подачі декларації, як самі декларанти, так і члени їхніх сімей зобов'язані подати всі раніше неподані декларації впродовж 90 календарних днів. Цей строк відрховується з наступного дня після припинення існування умов, що дозволяли не подавати декларації.

Джерело: Національне агентство з питань запобігання корупції

Кого ж обирати будемо?

Віктор Радчук

Питання про зміну влади в Україні виникає не тому, що вона така погана, а зовсім з іншої причини.

Як не дивно, але від влади всі втомились. Навіть самі владоможці. Навіть чиновники і депутати. Навіть ті, кого люди обирали у депутати не раз і не два. Тим паче, що в Україні йде виснажлива, дуже жорстока і нахабно загарбницька війна. І владі у цій війні доводиться нелегко. Але людям, тобто народу, — ще важче. Ось чому про вибори давно говорять, на них сподіваються і до них, звісно ж, готуються.

Причина поганої влади – слабкий виборець

Хтось і досі наполегливо повторює стару і всім відому аксіому – вибори в умовах війни провести неможливо, і жодних «але» чи виключень із правила бути не може. Проте багато хто в Україні сподівається на завершення війни все ж таки ще у поточному році, а дехто переконаний, що все закінчиться не пізніше літа. У такій ситуації неважко спрогнозувати подальший розвиток подій в Україні якраз-таки у питанні виборчої перспективи. Тобто вибори відбудуться якщо не через 60 днів після підписання мирної угоди, то точно через 90. А це означає, що виборча кампанія все ж таки розпочнеться у 2024-му році. І до неї вже сьогодні варто готуватися. Ймовірні кандидати на участь у наступній виборчій кампанії готуються до неї по-своєму. Причому кожен по-своєму. Хоча б тому, що правил, нормативів і чітких процедур щодо майбутніх виборів в Україні ще ніхто не підготував і не написав. Але суспільству варто готуватися по-своєму. **Пора зрозуміти, що першопринципою поганої (неефективної, нечесної і несправедливої) влади перебуває в руках виборців.** Ну а вчитися обирати варто вже сьогодні і негайно. Можна було б на певний час забути прізвища колишніх і нинішніх владних мужів, але при цьому треба подумати про те, яких людей варто обирати, аби влада певним чином (хоча варто було б, аби докорінно) змінилася на краще.

Ветеранів – у владу! А ще кого? І головне – за що?

Якщо повернутися до часів бодай дво-річної давності, то чимало розмов стосовно майбутніх змін у владі пов'язували із ветеранами, які повернуться із війни. Такі розмови були дуже популярними у 2023-му і 2024-му роках, коли війна і її наслідки для багатьох були очевидними, зрозумілими і очікуваними. Сьогодні (вже більше року) ситуація стає іншою. Про ветеранів у майбутній владі говорять і надалі, однак тієї рідко і прогнозовано успішної перспективи, яку забезпечить присутність ветеранів у середовищі депутатів, суспільство вже не бачить. Без сумніву, ветерани мають бути у складі майбутніх рад, однак питання про те, що саме їхня присутність забезпечить владі належний рівень професіоналізму, гранично потрібну компетентність і нову управлінську якість, сьогодні вже не стоїть. Бо всі розуміють: влада може бути досконалою і справедливою, компетентною і дієвою не тільки і не стільки завдяки ветеранському лобі чи фракції фронтовиків у її складі. Ймовірніше, влада, чиновництво, депутати в Україні можуть продемонструвати значно кращі результати своєї роботи лише за відсутності корупції, хабарництва, непотизму і т. п. А контролювати владу мають не тільки і не стільки правоохоронні органи, але й громадськість. Так-так, активісти, політичні партії, професійні спілки, клуби, громадські об'єднання і т. п. І з цим у нас все особливо складно.

INSTITUTE
RESPUBLICA
inrepublica.org.ua

Практика двох минулих десятиліть засвідчила, що влада і чиновництво зважають на вимоги, солідарність, думку людей і народу лише тоді, коли народ повстає, радикалізується, виходить на вулицю і влаштує майдани. Коли хвиля протестних настроїв вщухає, все повертається на попередній рівень. Зрушення таки є, однак є і відкат назад. Навіть така собі термідоріанська реакція із поверненням до репресивних практик і затикання людям рота також прослідковується. Тож доводиться людям, громадськості знову братися за своє: гуртуватися і консолідуватися перед протестом. І тут варто було б зрозуміти зараз, сьогодні і негайно, що протест у нашій країні вже після завершення війни може бути дуже гучний, яскравий і що найгірше – досить кривавий і ще більшою мірою руйнівний. Тому висновок той же, вже відомий і нагальний – обирати нову владу треба дуже уважно, прискіпливо і зважено.

Якщо ми хочемо ліквідувати в Україні хабарництво і корупцію, то найпершим чином слід позбутися хабарництва під час виборів. Згадайте пріснопам'ятну гречку, велосипеди для поштарів, 500 гривень за винесений із виборчої дільниці бюлетень, «сітки» виборців і т. п. Про таке, наприклад, у Литві, у Данії, у Фінляндії чи у Польщі навіть і не чули. Не будемо аж занадто ідеалізувати виборчі системи цих країн, однак відвертого ганебства із примітивним підкупом виборців у цивілізованих країнах все ж таки немає. Проте там точно є і діють деякі **чіткі і незмінні критерії для тих людей, хто йде у владу.** Не виберуть поляки депутатом гміни чи воеводства людину, яка вже була депутатом, але не відвідувала майже третину сесій попередньої каденції. Те ж саме стосується і муніципалітету у Литві чи Фінляндії, де виборці ніколи повторно не оберуть депутатом людину, яка не відвідувала сесії, публічно не звітувала про свою роботу, а тим паче – не виступала під час сесій у ході обговорення тих чи інших питань життя громади.

Депутат у розумінні більшості людей у цивілізованих країнах – це знакова постать, яка бере на свої плечі виняткову відповідальність за ситуацію у громаді. Бруд на вулицях, невідремонтована дорога, недоглянуті парки чи сквери, поява безпритульних тварин у публічних місцях і не доведи Боже зменшення податків до бюджету громади – все це найперша відповідальність місцевих депутатів і мера міста (селища), якого народ обирає також

напряму. У нас же поки що інакше або із точністю до навпаки. Якщо щось не так, винуваті чиновники, які сидять (не працюють) в адміністративному приміщенні. Насправді найбільшу відповідальність перед громадою несуть якраз депутати. Мер (селищний чи міський голова) – також постать визначальна, однак він один, а депутатів, як відомо, багато. Тому ось вони і найголовніші, найважливіші, і їхня роль у громаді є стратегічно визначальною. А тому до них – найбільші вимоги. Погана шкільна успішність і бешкетницька репутація у дитинстві, пияцтво чи домашнє дебоширство у дорослому та сімейному житті, поганій чи занедбаний стан домашнього обійстя мають бути першою пересторогою для виборців стосовно біографії того чи іншого кандидата у депутати. Окрема роль і дуже важливе значення має загальноосвітній рівень кандидата у депутати, рівень його компетентності у законодавстві про місцеве самоврядування. І це не просто слова, не просто написані на папері правила. Це – дороговказ для людини, яка вирішила стати депутатом.

У Польщі, у Данії із депутатами все ок! А чому у Романові – не так?

Дехто, прочитавши ці рядки, може сказати, що ці думки – ідеал, до якого нам ще далеко. Мовляв, у Данії чи Фінляндії демократія у місцевому самоврядуванні формувалась і гартувалась століттями. Але ж і у нас депутатів обирають не вперше. Але якщо у Польщі чи Німеччині виборень переконаний, що від його голосу може багато чого залежати, то у нас частіше чути майже дурнуватий вислів: «ай, все одно вони зроблять так, як їм вигідно». Якщо цивілізований виборчий процес передбачає уважне вивчення найпершим чином кандидатів у депутати у своєму окрузі, то у нас до такого вивчення ставлення ледь не байдуже. Знову чути те ж саме: «а, всі вони однакові». Але ж не всі ж депутати однакові. Одні відвідують засідання депутатських комісій, потім йдуть на сесії, слухають, голосують. Витрачають свій час, вникають у суть певної проблеми. А є інші, які не ходять, які ігнорують, пропускають, не вникають... Зрештою: їм навіть байдуже, що там у раді, на сесії, як там у громаді. Ну а люди, виборці те все бачать, відчують і роблять висновки.

Якщо спробувати опитати хоча б по декілька жителів кожного старостинського округу Романівської селищної ради про те,

чи знають вони своїх депутатів селищної ради, то підсумок буде невтішним – прізвища тільки шести депутатів із двадцяти шести були названі у ході трохи примітивного, але все ж таки анонімного опитування. У самому Романові майже із ностальгією згадують часи, коли у раді (тоді ще Романівській районній раді) лунали голоси, а частіше дуже змістовні виступи Василя Дацюка, Олександра Кондратюка або, наприклад, Олега Данилюка. Сьогодні на сесії хоча б трихвилинний виступ депутата із чітко обґрунтованою позицією, аргументом чи пропозицією – небачена рідкість. А присутність у сесійному залі хоча б одного чи двох громадських активістів, представників громадських об'єднань, партійців хоча б однієї, двох чи трьох популярних у народі партій – для Романова це поки що дивина. Ось у чому і проблема. Бо прийдуть вибори, розпочнеться виборча кампанія, і знову звідкілься з'являться кандидати і кандидатки, які розпочнуть щось розповідати, обіцяти і, таким чином, агітувати за себе. При цьому непоодинокими будуть випадки, коли кандидати не розуміються ні у питаннях місцевого бюджету, не знають жодного виду податку, завдяки яким громада живе або ж навіть виживає. І ось такі походи у владу якраз і призводять до того, що ми живемо так, як живемо. Що у нас не вистачає коштів, здавалося б, на найпотрібніше: на дороги, розвиток комунальної інфраструктури, громадського транспорту, а потім ще й на благоустрій, не кажучи вже про розвиток сфери дозвілля, кінопрокату і т. п. Ось якраз відповіді на усі ці та багато інших запитань і мали б поставити перед собою депутати місцевої ради. І, як відомо, правильно поставлене запитання – це вже половина відповіді на нього. А там – і повна відповідь. І вирішення.

Р. С. Черговий вихід нашої газети готувався якраз напередодні чергової сесії Романівської селищної ради. Один із пунктів порядку денного сесії стосується якраз поповнення депутатського загалу ради одразу двома депутатами. Точніше – депутатками. Замість вибувших з числа депутатів Дмитра Григор'єва та Марини Кулак депутатське посвідчення отримують Віталіна Кіндрок та Ірина Дрabanюк. Було б цікаво почути від такого депутатського поповнення Романівської селищної ради про те, з якими намірами, задумами і з яким настроєм вони розпочинають свої депутатські біографії у сесійному залі. А вже як буде – побачимо.

У графа – ювілей, а в Романові – фестиваль! Можна поєднати?

Наталка Рисіч

Як відомо, щороку у другу неділю липня у Романові існує традиція із проведення обласного фестивалю «ЕтноВир на Виспі».

Цьогоріч такий фестиваль у Романові також планують провести, і над програмою вже третього фестивалю вже розпочалася конкретна робота. Однак вже зараз відомо, що родзинкою цьогорічної фестивальної програми має стати захід, приурочений 260-й річниці від часу народження Юзефа-Августа Ільїнського (1766-1844), який, власне, мав великий (або ж навіть і визначальний) вплив на появу у Романові великого палацу, маєтку, театру, інституту для глухонімих, костюбу та низки інших архітектурних чи мистецьких творінь. Без сумніву, постать графа Ільїнського стане таким собі поштовхом до розвитку та посилення уваги до вивчення краєзнавчої спадщини Романова і Житомирщини загалом. Водночас подібна подія може і повинна стати цеглинкою у процесі облаштування на території Романівської селищної ради хоча б невеликого туристичного комплексу, здатного зацікавити не лише місцевих жителів, але ще більшою мірою гостей нашого

краю.

Краєзнавча конференція із поєднанням розлогої екскурсії у Романові та Романівщиною загалом, імпреза із презентацією нового проекту облаштування туристичної ради – все це може бути і має шанси до практичного втілення у Романові вже у липні 2026-го року. Поки що є задуми, ведеться пошук (і вже є перші результати) стосовно конкретних учасників краєзнавчого івенту, який має стати складовою фестивальної програми. Зрозуміло, що Романів вже менше як за пів року може стати центром краєзнавчо-туристичної уваги для усієї області. Хоча б на день чи на тиждень, але й така перспектива має бути реалізована сповна і з найбільшою користю для нашого краю.

Генератори від побратимів зігрівають найкраще!

Побратим Романівської громади – литовський Молетай – учергове підставив плече побратимської допомоги Романову.

Вже третій тиждень два десятки країн Європи надсилають обладнання для того, щоб компенсувати втрати України від ракетних ударів та бомбардувань енергетичних об'єктів з боку рашистського агресора.

Молетай – невеличке містечко на півдні Литви, закупило для потреб романівчан два потужних генератори, кожен з яких здатен забезпечити функціонування невеликого господарського об'єкта.

У п'ятницю, 13 лютого, виконуючий обов'язки Романівського селищного голови Юрій Чумаченко особисто отримувал обидва генератори, які були доставлені на Житомирщину пасажирським рейсовим автобусом, що курсує між Латвією та Україною. Поки що конкретної інформації щодо місця встановлення генераторів, що надійшли як дарунок від громади міста Молетай, немає. Єдине, на чому наголосив в. о. Романівського селищного голови Юрій Чумаченко, це той факт, що обидва генератори

відтепер працюватимуть в освітніх закладах Романівської селищної ради.

Додамо, що уряд України ініціював певну кількість заходів із метою стимулювання закупівлі енергетичного обладнання приватними підприємствами. Так, малий бізнес відтепер має право отримати 15 тис. грн для того, щоб ком-

пенсувати собі величину банківського відсотка при умові закупівлі ФОПівцем в кредит генератора. Водночас із низки європейських країн в Україну продовжує надходити партія генераторів у кількості 500 штук для підтримки потужних житлових будинків, де немає електроживлення.

У Житомирі відзначали ювілей «Відергебурта». І згадували про Романів

Віктор Першко

У Житомирі 15 лютого 2026 року відбулася зовні рядова і не дуже пафосна подія.

Власне кажучи, пафосу чи надмірних урочистостей на ній і не було. Організатори ювілейної 30-ї річниці від часу заснування Житомирського обласного німецького національно-культурницького товариства «Відергебурт» («Відродження») прекрасно розуміють особливість нинішньої ситуації в Україні, коли народу, як кажуть, не до свят. Але 30 років – це неабиякий відрізок часу, і це – подія. На зустріч представників кількох поколінь етнічних німців, яких у залі Житомирської обласної бібліотеки зібрало товариство «Відергебурт», прибуло чимало людей. У тому числі й гості із Німеччини. Зрозуміло, як і будь-який ювілей, 30-ліття «Відергебурту» проходило в урочистій обстановці. Проголошувались промови, вручались нагороди, грамоти, відзнаки. Звісно ж, лунала музика, навіть оперний спів, а музичні подарунки від ансамблю Житомирської музичної школи № 2 ім. Святослава Ріхтера взагалі заслуговували рівня мистецьких шедеврів.

Цікаво, що під час урочистостей із нагоди ювілею громадського об'єднання «Відергебурт» пролунала згадка і про

Романів. Увага величезної аудиторії була прикута до розповіді голови товариства Володимира Пінковського про сторінки

історії етнічних німців на Волині (в тому числі й на Житомирщині). В. В. Пінковський зауважив, що у селищі Романів нині існує вулиця, названа на честь цивільного старости Романівської управи Адольфа Кренца, який у часи нацистської окупації врятував життя сотень земляків-романівчан від розправи окупаційної зондер-команди, що мала намір розстріляти жителів селища за те, що навколо Романова і довколишніх сіл діяли партизанські загони.

Увага нинішніх членів товариства «Відергебурт» і особливо гостей Житомирщини, які прибули на ювілейні урочистості із Німеччини до зали обласної наукової бібліотеки, була особливою, і аудиторія перебувала у стані неабиякого хвилювання у момент розповіді про події восьмидесятирічної давнини у драматичний період світової історії. Ба більше, висловлювалися пропозиції відвідати містечко Романів, де відбувалися такі неординарні події, коли ціна людських життів залежала не лише від суворих реалій жорстокого окупаційного режиму, але й від одвічних людських якостей, як совість і честь. Отже, топонімічна карта Романова навіть сьогодні дозволяє ще раз згадати і ще раз осмислити те, що відбувалося тут багато років тому. Це якраз те, що забуттю не підлягає.

Мовчати не можна!

(Коли мова не про героїв, а про пам'ять)

Віктор Першко

Про це казали, про це говорили і про це згадували. Йдеться про подію, яка у Романові була відзначена невеличким мітингом біля пам'ятника воїнам-інтернаціоналістам («афганцям»).

Мітинг був недовгим, бо тривав не більше пів години, а людей, які зазвичай сюди приходять у більшій кількості, цього разу було зовсім небагато.

Отже, 13 лютого 2026 року, п'ятниця, і у Романові цього дня вшанували пам'ять полеглих у далекому від нас Афганістані солдатів радянської армії. Сьогодні їх часто називають загарбниками, імперіалістами чи й навіть полоненими, які виконували брудну роботу для «веліччя расії». Формально – воно то й так, бо із грудня 1979-го по лютий 1989-го той обмежений контингент радянських військ, який радянські вожді відправили в Афганістан, вів несправедливу, вочевидь загарбницьку війну, розплачуючись за це життям і долями молодих хлопців. У тому числі – й наших земляків. Дехто із них загинув, а багато і до сьогодні залишилися свідками тієї епохи, де була не лише окупація і виконання інтернаціонального обов'язку, але й сила бойового братерства, від-

чуття літка товариша чи побратима. Зрештою, день 15 лютого, коли в Україні й досі відзначають чергову річницю виведення військ із Афганістану, – це день пам'яті загиблих на тій війні земляків, і так само день пошани тієї «розстріляної молодості», яка була у більшості з тих, хто прийшов того дня на мітинг у Романові.

Під час мітингу біля пам'ятника було зовсім небагато людей. І це не дивно, бо сьогодні держава, яка успадкувала якраз цю імперіалістичну спадщину колишнього СРСР, веде таку ж само загарбницьку і несправедливу війну вже проти нашого народу і нашої держави. До афганців, до ветеранів тієї війни вже сорокарічної давнини ставлення неоднозначне. Але зробити вигляд, що тієї війни не було, що ті хлопці, яких направляли виконувати свій почесний громадянський обов'язок

(згідно з тодішньою конституцією), були лише загарбниками чи навіть просто полоненими радянського режиму, також не можна. Хтось каже, що та війна і участь українців у ній є ганебною сторінкою для України і героїзувати її неприпустимо. Але ніхто в Україні сьогодні цього не робить. Мітинг пам'яті хлопців, які полягли, виконуючи свій громадянський обов'язок, не є символом героїзації чи моментом виправдання тієї, справді несправедливої, війни. Але ті ветерани, які відчули вогонь і пекло афганської війни, живі й нікуди із нашого життя не поділися. Їм, сивочолими і вже добряче підстаркуватим постатям, не скажеш: а чому ви, браття, не протестували, не чинили спротиву і не відмовлялися виконувати не дуже зрозумілий навіть тоді інтернаціональний обов'язок. Бо той, хто жив у ті часи, хто не кри-

вить душею і не корчить сьогодні із себе великого патріота-націоналіста, закликаючи покрити ганьбою ще живих воїнів-афганців, прекрасно розуміє, що можна було сказати, а чого зробити було неможливо. Тому ми маємо вже сьогодні, навіть тоді, коли після останнього пострілу з боку радянського контингенту в Афганістані минуло вже аж 37 років, про це говорити. Не героїзувати той час, ту війну і тих хлопчаків, які сьогодні вочевидь із гіркотою в душі згадують те афганське пекло. Але й закреслити все те, що було, і відгородитися від минулого лише словами про імперіалізм і загарбницьку війну також не можна. Це також буде нечесно і несправедливо. Зрештою, якщо забути, якщо ще «нагородити» ветеранів-афганців словами ганьби, розповідаючи про них як про солдатів імперіалістичної армії,

то ладу чи порозуміння у нашій державі ми ще довго не досягнемо. Єдине, про що варто зауважити, – це формат відзначення події. Люди, які бачать зібрання людей біля пам'ятника (цього разу воїнам-інтернаціоналістам), мають знати, хто, чому і для чого тут зібрався. Жодної героїзації тут не відбувалося, а ось вшанування пам'яті «розстріляної молодості» покоління 80-х років минулого століття нинішня влада намагалася провести у той спосіб, який раніше був традиційним. Можливо, вже наступного року формат такого вшанування майже сорокарічної давності буде іншим. Але про це мають знати не лише ті, хто відчув біль Афганістану на собі, у лоні своєї сім'ї чи родини, але й усі жителі громади. Так буде чесно. Так буде правильно. І навіть – справедливо.

У збірній України – четверо романівчан. П'ятий – на підході!

Віктор Єрофєєв

Восьмикласник із Романова Максим Беник став чемпіоном України у змаганнях зі спортивної ходи, які щойно завершилися у Львові.

На юнацькій першості України юний романівчанин був найсильнішим на дистанції 3 000 метрів. Успіх Максима можна назвати феноменальним, адже його суперники, які посіли відповідно 2-е і 3-є місця, мали очевидні переваги. Наприклад, другий призер чемпіонату старший за Максима майже на рік. Ще одна деталь переможного старту Максима Беника у Львові: вихованець А. Ц. Сушицького переміг свого найближчого суперника майже на півхвилини, що на дистанції довжиною у 3 км вважається дуже переконливою перевагою. Втім, настанова тренера для Максима Беника була конкретно змістовною – досягнути переваги над суперником і далі утримувати її вже на першій позиції. Юний скороход все виконав бездоганно і впевнено переміг.

Слід віддати належне відмінній підготовці до змагань, якою Максим вразив багатьох присутніх у Львові ав-

торитетів вітчизняної легкої атлетики. На фото, яке сьогодні стало популярним у інформаційному просторі Житомирщини, поряд із Максимом – Ганна Рижикова, бронзова призерка Олімпійських ігор 2012

року у Лондоні у бігу на дистанції 4x400 метрів. Знаменита легкоатлетка привітала Максима Беника із очевидним успіхом на чемпіонаті. Зауважимо, виступи юного романівчанина привертають увагу переважної більшості фахівців із тренерського середовища всієї України. Раніше Максим дивував своїми виступами на спринтерських дистанціях у легкоатлетичному двоборстві. Але із осені 2025 року під егідою свого першого тренера-наставника Анатолія Сушицького Максим Беник розпочинає тренування вже як спортсмен-скороход. Зважаючи на юний вік, тренер вирішив випробувати здібності Максима Беника на дистанціях зі спортивної ходи. І диво сталося ледь не одразу – Максим розпочав демонструвати пристойні результати, які швидко вдосконалювалися і зростали до рівня обласного, а далі і всеукраїнського чемпіонату. Вже сьогодні Максима Беника вважають беззаперечним кандидатом на входження у число кандидатів до збірної України. Але станеться все це, найімовірніше, вже наступного року, коли Максим стане дев'ятикласником.

Зауважимо при цьому, що романівські легкоатлети нині готуються у місті Мукачеве, аби вже 21-22 лютого взяти участь у юніорському чемпіонаті України у закритих приміщеннях. Чемпіонат стартує у Києві, і всі романівчани, які сьогодні входять до

складу збірної України (а це Р. Цьомик, І. Тишкевич, А. Рудик та І. Никодюк) із нетерпінням готуються до старту у різних дистанціях зі спортивної ходи. Якщо врахувати, що вже у наступному році реальні шанси стати членом збірної України має Максим Беник, то для зовсім невеличкого селища Романів мати одразу п'яток збірників-легкоатлетів – це неймовірна честь і неабияка оцінка роботи місцевого тренера Анатолія Сушицького. Водночас керівництво спортивною галуззю Житомирщини має розуміти, що, наприклад, новоспечений майстер спорту України Ілля Тишкевич цілком вірогідно і логічно досягатиме куди вищих показників. Наш земляк ще дуже молодий, і попереду у нього велике спортивне майбутнє. От лише аби допомогти талановитому юнакові досягти омріяних вершин. Тим паче, що кожен, хто чує про черговий успіх романівських скороходів на чемпіонатах України, а також на міжнародних змаганнях, має чітко розуміти і усвідомлювати – успіхи і чемпіонські вершини досягаються титанічною працею, системними, щоденними тренуваннями, із навантаженнями, випробуваннями та травмами. Тому досягнення, про які згадує увесь Романів, коштують дуже багато. І щонайперше ми це маємо хоча б розуміти. А ще краще – цінувати і шанувати успіхи та здобутки наших земляків-спортсменів.

Енцефаліт: коли мозок потребує захисту

Всесвітній день боротьби з енцефалітом був заснований в пам'ять про подорож людини, яка пережила енцефаліт Расмуссена, Фібі Соремекун.

Цей день має на меті вшанувати всіх тих, хто постраждав від цієї хвороби, і сприяти розумінню цього складного захворювання.

Енцефаліт – це запалення головного мозку, яке може розвинути раптово, спричинити широкий спектр неврологічних симптомів і стати небезпечним для життя.

Виділяють 7 основних причин цього захворювання вірусної природи:

- Вірус простого герпесу (ВПГ). Тип ВПГ 1, пов'язаний з герпесом і пухирцями навколо рота, і тип ВПГ 2, пов'язаний з генітальним герпесом, можуть викликати запалення мозку. Енцефаліт, викликаний ВПГ 1-го типу, зустрічається рідко, але здатний призвести до значного пошкодження або смерті мозку.

- Інші віруси сімейства герпесвірусів. До них належать вірус Епштейна-Барр, який викликає інфекційний моноклеоз, і вірус вітряної віспи, що викликає вітрянку та оперізувальний лишай.

- Ентеровіруси. Ці віруси включають в себе поліовірус і вірус Коксаки, які викликають захворювання з симптомами, схожими на грип, а також призводять до запалення очей і болю в животі.

- Віруси, що переносяться комарами. Симптоми інфекції можуть з'явитися протягом кількох днів або тижнів після впливу вірусу, який переноситься комарами.

- Кліщові віруси, які викликають кліщовий енцефаліт. У цьому разі симптоми зазвичай з'являються через тиждень після укусу зараженого кліща.

- Вірус сказу. Зараження вірусом сказу, яке зазвичай передається від укусу зараженої тварини, викликає швидке прогресування енцефаліту після появи симптомів.

- Дитячі інфекції. Поширені дитячі інфекції, такі як кір, епідемічний паротит, вітрянка і краснуха, раніше були досить поширеними причинами вторинного енцефаліту. Завдяки розробці вакцин сьогодні це явище зустрічається дуже рідко.

На що варто звернути увагу?

Перші симптоми можуть нагадувати звичайну застуду: підвищення температури, головний біль, слабкість. **Але далі можуть з'явитися тривожні ознаки:**

- порушення координації;
- сонливість чи сплутаність свідомості;
- судороги;
- різкий головний біль, що не минає.

Якщо такі симптоми виникли, негайно звертайтеся по медичну допомогу. Вчасна діагностика та лікування рятують життя і зменшують ризик ускладнень.

Профілактика енцефаліту

Найкращий спосіб попередити це захворювання – вживати заходів безпеки, щоб уникнути впливу вірусів, які здатні викликати запалення мозку. Для цього необхідно:

- Дотримуватися правил гігієни. Часто і ретельно мийте руки з милом, особливо після відвідування туалету, до і після їжі.

- Користуйтеся тільки своїм посудом і не пийте з однієї пляшки/чашки/склянки з ким-небудь ще.

- Навчіть дітей хорошим звичкам. Переконайтеся, що вони дотримуються правил гігієни і не діляться посудом в школі.

- Проходьте вакцинацію проти кору, епідемічного паротиту, вітрянки і краснухи. Виконуйте всі планові щеплення собі і дітям. Якщо плануєте поїздку за кордон, можуть знадобитися додаткові щеплення.

При поїзді в країни Азії рекомендується щеплення проти японського і кліщового енцефаліту. Щеплення від сказу рекомендується для тих, хто планує поїздку в країни Азії та Африки.

- Уникайте укусів кліщів та комарів: використовуйте репеленти, захищайте шкіру, перевіряйте себе після прогулянок.

Енцефаліт – рідкісний, але серйозний стан, який вимагає термінового лікування в стаціонарі. Інформованість і своєчасне реагування допомагають уникнути тяжких наслідків.

Бережіть себе та своїх близьких.

Джерело: ДУ «Житомирський ОЦКПХ МОЗ України»

Дитяча онкологія: що мають знати батьки

Онкологічні захворювання у дітей – надзвичайно чутлива та хвилююча тема.

На відміну від дорослих, рак може розвиватися роками, у дітей злоякісні новоутворення часто мають гострий та швидкий перебіг. Саме тому раннє виявлення, сучасні методи лікування та тісна співпраця лікарів, батьків та маленького пацієнта відіграють ключову роль. Все це дає шанс не лише зберегти здоров'я, а й повернути дитині повноцінне дитинство.

До Всесвітнього дня боротьби проти дитячого раку нагадуємо про необхідність уважного ставлення до дитячого здоров'я, регулярних профілактичних оглядів у педіатрів та важливість співпраці батьків і лікарів у боротьбі з дитячими онкологічними захворюваннями.

Рак у дітей найчастіше неможливо пояснити, оскільки він не пов'язаний зі способом життя чи навколишнім середовищем, як у дорослих. Причини криються переважно в генетичних змінах, які відбуваються у клітинах дитини з народження або які передаються у спадок.

Фактори ризику, такі як деякі хронічні інфекції або генетичні синдроми, можуть збільшувати ймовірність розвитку онкологічних захворювань.

Найпоширеніші онкозахворювання серед українських дітей: - лейкемія (рак крові), - злоякісні пухлини головного мозку та лімфоми.

Які симптоми в дитини мають спонукати батьків звернутися до лікаря:

- тривала і безпричинна втрата маси тіла;
- частий головний біль, що супроводжується ранковим блюванням;
- набряки, постійний біль у кістках, суглобах, у ділянці спини або в ногах;
- збільшення лімфовузлів;
- висип та/або синці;
- часто повторювані інфекційні захворювання;
- білястий відблиск у зіниці дитини, особливо на фотографіях;
- постійна нудота чи блювання без нудоти;
- постійна втома і помітна блідість;
- періодичне чи постійне підвищення температури без видимих причин.

Наявність одного або кількох таких симптомів у дитини є приводом негайно звернутися до педіатра або сімейного лікаря.

Рання діагностика раку у дітей має важливе значення і складається з трьох компонентів:

1. Виявлення ознак захворювання членами сім'ї і звернення по допомогу;

2. Оцінка клінічної картини, діагностика та визначення ступеня поширення раку;

3. Забезпечення доступу до лікування.

Вирішальним є правильно поставлений діагноз, оскільки лікування кожного виду раку має проводитися за певною схемою й часто включає хірургічне втручання, променеву терапію й хіміотерапію. Діти, які пройшли лікування, потребують постійного спостереження для відстеження можливого рецидиву раку й контролю будь-яких можливих токсичних ефектів, пов'язаних з лікуванням.

На сьогодні сфера дитячої онкології та гематології в Україні розвивається шаленими темпами. У нас в країні вже проводяться всі види трансплантації кісткового мозку. Наші спеціалісти мають доступ до Світового реєстру донорів кісткового мозку, де можуть підібрати потрібного донора. Впроваджуються новітні імунотерапевтичні методи лікування, такі як таргетна терапія (коли препарати й речовини діють безпосередньо на механізми клітин пухлини). Зважаючи на те, як важливо для дитини у процесі лікування залишатися в соціумі, забезпечується можливість навчання.

Пам'ятайте: вчасно виявлений дитячий рак у більшості випадків виліковний. Тож будьте уважними до здоров'я вашої дитини.

Джерело: ДУ «Житомирський ОЦКПХ МОЗ України»

Кір: симптоми, небезпека інфікування та новий графік вакцинації

БУЛО	СТАЛО
Раніше вакцинація проводилася у віці 1 та 6 років	Зараз — у віці 1 та 4 роки. Це забезпечить захист дітей в більш ранньому віці, запобігатиме важкому перебігу захворювання та розвитку ускладнень

Кір – одна з найбільш заразливих інфекцій, що спричиняється вірусом із родини параміксовірусів.

9 із 10 невакцинованих проти кору людей ризикують захворіти після контакту із хворим. Вірус може залишатися в повітрі і інфікувати до 2 годин після того, як хворий залишив приміщення. Найбільш вразливими до інфекції є діти, які не мають щеплень.

КОЛИ РОБЛЯТЬ ЩЕПЛЕННЯ

За оновленим Національним календарем профілактичних щеплень, щеплення проти кору проводиться разом зі щепленням проти епідемічного паротиту та краснухи у віці 1 та 4 років комбінованою вакциною КПК. Це гарантує надійний захист у більш ранньому віці – ще у дитячому садку.

ЯКИМИ Є СИМПТОМИ КОРУ

Кір передається повітряно-крапельним шляхом, а період від

інфікування до появи симптомів становить близько 10-12 днів. Він характеризується високою температурою, кашлем, нежитьом, кон'юнктивітом (ураженням очей) та характерним плямисто-папульозним висипом на тілі, що з'являється пізніше.

Проте кір небезпечний своїми зовсім не рідкісними ускладненнями, серед яких:

- запалення легенів (пневмонія),
- вушна інфекція (отит),
- запалення мозку (енцефаліт),
- інші серйозні ускладнення, а також інвалідність і смерть.

ЧОМУ ВАЖЛИВО ПОДБАТИ ПРО ЩЕПЛЕННЯ ДИТИНИ

Ліків, які б діяли на вірус кору, не існує, тому вакцинація – єдиний засіб захисту проти захворювання. Щеплення дозволяють сформувати імунітет проти кору, паротиту та краснухи. Подбайте про своїх дітей – зробіть щеплення. Це – безоплатно та ефективно.

Джерело: Міністерство охорони здоров'я України

Гороскоп на тиждень 18 лютого - 24 лютого

ОВЕН
Не намагайтеся контролювати те, що відбувається. Для вас це тиждень налаштування на нову реальність.

ТЕЛЕЦЬ
Період приносить активність і різноманітність завдань. Колишні орієнтири більше не працюють, але це не втрата – це переналаштування.

БЛИЗНЮКИ
У сімейному житті ворогидні непорозуміння. Розбіжності можуть стосуватися побутових питань або взаємодії з родичами.

РАК
Від самого початку тижня є відчуття втоми через високе навантаження. Це стосується як робочих завдань, так і домашніх клопотів.

ЛЕВ
Будьте уважнішими до того, що розкривається, і дозволяйте змінам відбуватися природно. Фінансовий потік може бути нерівномірним.

ДІВА
Сонячне затемнення підсилює глибину того, що відбувається, додаючи туману, чутливості та потреби слухати не тільки розум, а й серце.

ТЕРЕЗИ
Деякі плани можуть бути пов'язані з розширенням діяльності, зокрема й через угоди з нерухомістю. Тиждень несе помітні фінансові коливання.

СКОРПІОН
Період акцентує увагу на сім'ї та домашніх питаннях. Батьки мають більше піклуватися про дітей. Контакти з родичами стають теплішими.

СТРІЛЕЦЬ
Посилюється значущість зв'язків із віддаленими локаціями – це може стосуватися як справ, так і особистої сфери.

КОЗОРІГ
За всіх зовнішніх складних обставин вдається зберегти гарну форму, діяти активно й упевнено. Сімейна атмосфера може бути напруженою.

ВОДОЛІЙ
Тиждень приносить зміни в ділову сферу, може відбутися важлива поїздка або почнеться підготовка до неї. Можливе повернення боргів.

РИБИ
Активізуються контакти з ріднею – вірогідні візити або поїздки до близьких до інших міст або країн.

Джерело: TCH

Смачного!

Млинцевий торт

Інгредієнти для млинців:
500 мл молока, 200 г пшеничного борошна, 3 яйця, 1 ст. л. цукру, дрібка солі, 50 мл олії (рафінованої), 1 ст. л. темного какао, 70 г волоських горіхів для декору. Для крему: 500 г кисломолочного сиру, 350 мл сметани, 80 г цукрової пудри, 10 г ванільного цукру.

- У мисці з'єднайте віничком 3 яйця з 1 ст. л. цукру та дрібкою солі.

- Всыпте 200 г борошна та почніть перемішувати, поступово вливаючи молоко невеликими порціями, – це допоможе уникнути появи грудочок.

- Додайте в тісто також 50 мл олії, перемішайте та залиште масу відпочити на 10 хв. Потім розділіть готове тісто на дві рівні частини. В одну з них додайте столову ложку какао та добре перемішайте, щоб колір став шоколадним.

- Розігрійте пательню, змастіть її тонким шаром олії за допомогою кулінарного пензлика. Смажте млинці, наливаючи тісто ополоником: з одного боку 1-2 хв, з іншого – 0,5-1 хв. Готові млинці мають повністю охолонути перед збиранням торта.

- У глибокій мисці з'єднайте 500 г кисломолочного сиру, 350 мл сметани, 80 г цукрової пудри та 10 г ванільного цукру.

Перебийте інгредієнти занурювальним блендером до однорідності.

- Викладіть на тарілку світлий млинець, змастіть його шаром крему. Зверху покладіть шоколадний млинець і знову змастіть кремом. Повторюйте шари, чергуючи кольори, доки не закінчатся млинці. Потім змастіть верхівку та боки торта залишками крему.

- Обсмажте 70 г волоських горіхів на сухій пательні, потім охолодіть до кімнатної температури. Подрібніть горіхи в крихту та посипте ними верхівку торта. Готовий торт покладіть до хо-

лодильника стабілізуватися на 3-4 год.

- **Порада для ідеальних млинців.** Млинцеве тісто за рецептом повинно вийти рідким та ніжним. Але щоб млинці не рвалися під час смаження, обов'язково залиште готову масу відпочити на 10 хвилин – за цей час активується клейковина в борошні, і млинці будуть еластичнішими. Якщо ви бачите, що навіть після вимішування та відпочинку тіста в ньому все одно залишилися грудочки – пропустіть масу через сито.

Джерело: klopotenko.com

Куточок ГОРОДНИКА

Весняна обрізка саду: як не пропустити ідеальний момент

Навесні плодові дерева та ягідні кущі потрібно обов'язково обрізати.

Хоча із самою процедурою все більш-менш зрозуміло, проте із термінами її виконання у садівників-початківців часом виникають труднощі. Розберемося, як все-таки вибрати ідеальний момент для весняної обрізки.

На початку сезону всі деревні садові культури готують до періоду активної вегетації та майбутнього плодоношення. Для цього насамперед проводять обрізку – санітарну, формувальну, омолоджувальну, регулювальну – кожна з яких має різні цілі.

Саме навесні зручно оглянути рослини та видалити все зайве. А головне – з настанням тепла рани після обрізки затягнуться швидше. Особливо не варто пропускати весняну обрізку, якщо не вдалося приділити достатню увагу кронам дерев і кущів восени.

Взагалі раціонально проводити дві обрізки саду на рік – восени та навесні. Це дозволяє зберегти врожайність на високому рівні та вберегти рослини від стресу. Однак допустимо виконувати й одну процедуру на рік для кожної рослини, з урахуванням особливостей її виду та сорту, обираючи відповідний для цієї роботи сезон.

Також деякі садівники проводять обрізку дерев у два етапи, зменшуючи об'єм крони поступово. Це допомагає менше травмувати рослини та не знизити врожайність. Наприклад, восени з двох гілок, які слід видалити, прибирають лише одну, а другу – зрізають навесні.

Усі теплолюбні, екзотичні, а також ослаблені рослини рекомендується обрізати тільки навесні, щоб до зими вони встигали відновитися.

Щоб весняна обрізка дала відмінний результат, проведіть її потрібно саме до початку сокоруху, інакше рослини можуть втратити частину сил та поживних речовин, які

готувалися використати для майбутньої вегетації. Наслідки такої помилки можуть бути дуже серйозними: рани, що не загоюються і плачуть, зниження імунітету, різкий спад урожайності.

Раннє ж обрізання кісточкових культур у холодну та сиру погоду підвищує ризик камедетечі (гомозу). Сучасна агрономія радить обрізати їх пізніше, у фазі «рожевого пуп'янка» або цвітіння, коли зрізи швидко підсихають у теплі.

Однак обрізати дерева занадто рано, коли ще морозно і вітряно, теж не варто, оскільки це сповільнить загоєння ран, та й деревина в сильні морози крихка. Словом, важливо стежити за довгостроковими прогнозами погоди та вдумливо обирати відповідний день для обрізки садових рослин.

ЯК ВИБРАТИ МОМЕНТ ДЛЯ ВЕСНЯНОЇ ОБРІЗКИ ПЛОВОДИХ ДЕРЕВ

До планової обрізки плодових дерев у центральних та північних областях України зазвичай можна приступати в березні – на початку квітня. Спочатку обрізають зерняткові культури (яблуню, грушу, айву), потім – кісточкові (аличу, сливу, вишню, черешню). Обрізку персика проводять в останню чергу.

У південних регіонах процедуру обрізки дерев починають вже з лютого.

Для роботи обирають ясний, сухий і безвітряний день з температурою повітря 0-5°C. Обов'язково слід переконаватися, що у найближчі після обрізки дні не прогнозують опади та сильні морози. Якщо правильно вибрати терміни, то зрізи добре підсохнуть і затягнуться до перших весняних дощів, що вбереже рослини від хвороб.

Дерева старше 10 років стійкіші до морозу, і бруньки у них часом набухають і розкриваються швидше, тому обрізати такі рослини можна раніше. Але перед початком робіт варто оглянути їх і переконаватися, що бруньки закриті.

Закінчення – у наступному номері.
Джерело: UkrMedia

18 лютого середа	19 лютого четвер	20 лютого п'ятниця	21 лютого субота	22 лютого неділя	23 лютого понеділок	24 лютого вівторок
- 12° - 8°	- 10° 0°	- 5° - 4°	- 11° - 6°	- 12° - 4°	- 5° + 3°	- 1° + 3°
737 ТИСК, ММ	737 ТИСК, ММ	742 ТИСК, ММ	749 ТИСК, ММ	746 ТИСК, ММ	735 ТИСК, ММ	738 ТИСК, ММ

Цікаві факти

про жирафів

• Жирафи, на відміну від інших ссавців, ніколи не позіхають. Принаймні жоден учений ще не заставав жирафів за цим заняттям.

• Зріст дорослих самців жирафів може перевищувати 6 метрів, при цьому третину зросту становить шия. Незважаючи на видатну довжину, шия жирафів складається з 7 хребців, як і в більшості інших ссавців.

• Жирафи спілкуються з родичами за допомогою маси різних звуків: шипіння, посвистування, гарчання і мукання. Жоден з цих звуків не доступний вуху людини, оскільки спілкування відбувається на частоті вище 20 герц.

• Язик жирафа чорного кольору і має довжину до 50 сантиметрів.

• Щоб забезпечити життєдіяльність настільки високої тварини, у грудях жирафів б'ється дуже сильне серце вагою близько 12 кг. Тиск, який воно створює, утричі перевищує людський.

• У жирафів не тільки шия та язик, а й хвіст вражаючих розмірів – до 2,5 метра.

• Жирафи із задоволенням їдять сиру цибулю.

• У давнину люди думали, що жираф – це плід союзу між верблюдом і леопардом.

• Незважаючи на вражаючу ший, жирафи не

дотягуються головою до землі. Щоб попити води або перекусити травою, вони опускаються на коліна або розставляють ноги в сторони, зменшуючи свій зріст.

• Серед хижаків тільки леви наважуються влаштувати полювання на жирафів.

• Жирафи рідко сплять більше півтори години на добу. Найчастіше тварини засинають стоячи, і триває такий сон близько 10 хвилин. Якщо ж жирафа дуже втомила, вона підгинає ноги і відкидає голову назад, укладаючи її на круп.

• Жирафи зайняті їдінням їжі до 20 годин на добу, хоча дорослий тварини достатньо 6 кг листя на день.

• Новонароджені жирафи роблять перші кроки вже через годину після появи на світ.

• Розташування і розмір плям, що покривають шкури жирафів, неповторні, як відбитки людських пальців. За їхнім відтінком можна визначити, наскільки старий жираф: чим плями темніші, тим тварина старша.

• Кров жирафів дуже густа. Якби не ця особливість, різке опускання або піднімання твариною голови було б смертельним для її мозку.

• Жирафи бачать своїх родичів на відстані до кілометра.

• Хоча жирафи і здаються злегка нескладними, вони хороші бігуни – за необхідності тварини долають до 55 кілометрів на годину. Таким чином, на коротких дистанціях жираф може обігнати скакового коня.

• Важкі й тонконогі жирафи можуть пересуватися тільки твердою поверхнею – болота і тим паче річки перетворюються для них на нездоланні перешкоди.

• Громіздкі жирафи здатні перестрибувати перешкоди висотою до 1,85 метра.

• Ший давніх предків жирафів були короткими, але потім еволюція внесла в їхню анатомію свої корективи. Довга шия дозволяла жирафам добувати більше їжі, крім того, самки надавали перевагу довгошиїм самцям, а не їхнім нижчим побратимам.

• Улюблений делікатес для жирафів – листя акації.

• Жирафи можуть не пити воду протягом декількох тижнів, отримуючи необхідну організму вологу з рослинною їжею. При цьому жирафа може за один раз випити до 38 літрів води, майже як верблюд.

• Жирафи можуть обходити в пошуках їжі територію до 100 квадратних кілометрів.

Джерело: faktypro.com.ua

РЕКЛАМА

ТОВ ТЕХНІЧНИЙ ЛІЦЕЙ
постійно проводить індивідуальне навчання та підвищення кваліфікації
ТРАКТОРИСТІВ-МАШИНІСТІВ С/Г ВИРОБНИЦТВА.

067-410-12-15
097-675-58-35
067-799-04-27

ПОЧАТОК ЗАНЯТЬ З МОМЕНТУ УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ НА НАВЧАННЯ.

БУДМАТЕРІАЛИ
м. Чуднів

- ДОШКА ПОЛОВА
- ВАГОНКА
- РЕЙКА МОНТАЖНА
- БРУС

097 745 54 59
098 410 70 17

М'ЯСОКОМБІНАТ ЗАКУПОВУЄ

ВРХ (бички, телиці, доріз, лежаче)
Коні

ПРИЙМАЄМО НА ФЕРМУ:
дійних корів, телиць, лошат

Високі ціни! Гарантована оплата!
068 867 24 91

КОПАЄМО, ЧИСТИМО ТА ПОГЛИБЛЮЄМО КРИНИЦІ

380678794357
380679759461
380663478257
Іван Васильович

В наявності круги колодязні та каналізаційні, дашки до них

РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМИ В ГАЗЕТІ

НАС ЧИТАЮТЬ 10 000 РОМАНІВЧАН

ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ ОГОЛОШЕНЬ:

- звичайне - 10 грн/тиж.
- жирним шрифтом - 15 грн/тиждень
- рекламний блок - 3 грн/см.кв

Відділ реклами: 067-412-89-81

ВТРАЧЕНО ПОСВІДЧЕННЯ БАГАТОДІТНОЇ СІМ'Ї СЕРІЯ БС № 259172, ВИДАНЕ ВІД 28 ВЕРЕСНЯ 2021Р., НА ІМ'Я БАБІЙ ВАЛЕНТИНИ ОЛЕКСАНДРІВНИ ТА БАБІЯ ВОЛОДИМИРА АНАТОЛІЙОВИЧА, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

ВТРАЧЕНО СВІДОЦТВО ПРО ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА КВАРТИРУ № 28 В БУДИНКУ № 11 ПО ВУЛИЦІ ГЕТЬМАНА САМОЙЛОВИЧА В М. ЖИТОМИРІ № 54286 ВІД 17 СІЧНЯ 2007 РОКУ, ВИДАНЕ НА ІМ'Я МАРЦІНКЕВИЧА ВАЛЕНТИНА АНТОНОВИЧА, МАРЦІНКЕВИЧ ЛЮБОВІ ВАСИЛІВНИ, МАРЦІНКЕВИЧА ОЛЕГА ВАЛЕНТИНОВИЧА, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

ВТРАЧЕНО СВІДОЦТВО ПРО ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА КВАРТИРУ № 56 В БУДИНКУ № 5 ПО ПРОСПЕКТУ МИРУ В М. ЖИТОМИРІ № 41435 ВІД 05 ЧЕРВНЯ 2002 РОКУ, ВИДАНЕ НА ІМ'Я ЖИТОМИРЕЦЬ ГРИГОРІЯ ГРИГОРОВИЧА, ЖИТОМИРЕЦЬ КАТЕРИНИ ЄВГЕНІВНИ, ШВАЙКО ОЛЕНИ ГРИГОРІВНИ, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

ARMІЯ ПОТРЕБУЄ ТЕБЕ!

Тисячі підписують контракт, тому що Збройні Сили України – це середовище для найсміливіших та найпатріотичніших!

zsu.gov.ua

Житомирський районний ТЦК та СП запрошує на службу за контрактом

Для проходження військової служби за контрактом в ЗСУ звертайся до Житомирського районного ТЦК та СП за адресою: м. Житомир, вул. Тараса Бульби-Боровця, 21, тел.: 093 868 52 30.

ПРАВОВА ДОПОМОГА ПОРУЧ

(0 800 213 103)

телефонуйте до контакт-центру системи з надання безоплатної правової допомоги

20 ХВИЛИН
zt.20minut.ua

18 лютого 2026 р.
№ 3 (326)

WAN
Газета є членом
Всесвітньої газетної
Асоціації

Ідентифікатор медіа R30-02941.

Видавець – ПП "Медіа Ресурс";
адреса: 10014, м. Житомир,
вул. Рильського, 9, каб. 407

Адреса редакції: м. Житомир,
вул. Рильського, 9, 4й пов., каб. 407

Тел.: (0412) 418-189

Директор:
Олександр Васильковський,
тел.: 0 (67) 510-50-75
alex.vasilykovskiy@gmail.com

Головний редактор:
Ольга Сидлецька,
тел.: 0 (97) 470-60-17

Рекламний відділ:
Людмила Павлюк
тел.: 0 (67) 412-89-81

Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів. Редакція може не поділяти думку авторів матеріалів. Передрук матеріалів видання повинен бути узгоджений з редакцією.

Віддруковано в друкарні «Від і До», м. Чернівці, вул. Заводська, 37-В. Тел.: (050) 3763347.

Зам. наклад: 5000 прим. Замовлення № 236

Частина тиражу розповсюджується безкоштовно.

9 786 177 234 110